

brat *francišek* 5

*Gospodova milost je
nujno potrebna za pristno
odpuščanje, tem bolj pa
za resnično ljubezen do
sovražnikov; in pobožna
molitev za sovražnike,
iskrena in predana molitev,
bo oblikovala srce, ga
odpirala notranji svobodi in
duhu sprave, v blagor vsem.*

- Hvaljen, moj Gospod, v odpuščanju in miru
- KATEHEZE OFS
- 800 let Hvalnice stvarstva na Višarjah
- ŽETEV

- 3 **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Hvaljen, moj Gospod, v odpuščanju in miru
Odpuščanje – pot k miru in spreobrnjenju
- 6 **Naša evangelizacija**
Ponižnost in preprostost v odnosu
do sočloveka in stvarstva
- 12 **Frančiškov svetni red**
800 let Hvalnice stvarstva na Višarjah
- 16 **Iz naših družin**
Vtisi udeležencev
Volilni kapitelj krajevnega bratstva Nazarje
Priznanje KB OFS Sv. Jožef – Maribor
Zaključno srečanje FO in družin v Škofje Loki
Frančiškova likovna ustvarjalnica v Nazarjah
Praznovanje Porciunkule pri Frančiškanih v KP
Frančiškovi sodelovali na duhovni obnovi
s p. Jamesom Manjackalom na Kureščku
Sestri Danici Požek v spomin
- 29 **Živi rožni venec**
Žetev
- 32 **Mladi Frančišku**
V KB Škofja Loka ustanovili FO
Svetnik, pater MAKSIMILJAN KOLBE god 14. 8.
- 35 **Pravičnost in mir**
Odpuščanje in mir
- 37 **Korenine in sadovi**
Legenda za korno rabo
- 40 **Sveta dežela**
Besedilo izjave nadškofa Lacknerja
Judovski spreobrnjenci v katolicizem
ustanovijo združenje
- 28 **Razvedrilo**
Vodni mlinček
Nagradna izpolnjevanja

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zbfb/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbfb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si

Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Emina Mulalić OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF, Unsplash

Oblikovanje in priprava:
Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.500

Naslov uredništva:
Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, 2000 Maribor
telefon: 02-22-85-113
Od 1. avgusta 2025 je naslov uredništva:
Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana.
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-25.

ali **Člani ŽRV nakazujte prispevke na:**
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-25.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Poletni dnevi se poslavljajo, približuje se jesen in Frančiškovo praznovanje: 17. septembra Spomin vtišnjeja ran in 4. oktobra praznik sv. Frančiška. 800-letnica Hvalnice stvarstva nas spominja in vabi, da bi tudi sami znali v stvarstvu, ki nas obdaja predvsem občudovati in spoštovati. Ne samo narave, ampak tudi ljudi, ki so okoli nas. Da bi znali odpuščati in živeti v miru.

Frančiškovo duhovnost nam je v tokratni številki revije Brat Frančišek približal p. Marko Novak OFM, ki se je dotaknil skrivnosti odpuščanja in miru.

Pred vami sta katehezi OFS za september in oktober, ki naj vam pomagata pri redni rasti na poti Jezusa Kristusa po zgledu sv. Frančiška.

Konec junija je bilo na Višarjah srečanje bratov in sester iz Frančiškovega svetnega reda o čemer si lahko preberete v rubriki OFS.

Marsikaj se je dogajalo tudi po krajevnih bratstvih OFS širom Slovenije. Nekateri so bili tudi udeleženi v ustvarjalni delavnici, drugi so se udeležili različnih praznovanj in duhovnih obnov.

Ne morejo pa povsod po svetu v miru živeti svojega odnosa med seboj in Bogom, ker divja kruta vojna, ki terja svoje žrtve in otežkoča odpuščanje.

Zato je potrebna molitev in vsakršno prizadevanje za mir.

Da bo lahko naša revija nemoteno izhajala še naprej, se ponovno obračamo na vse bralce in prosimo za finančno podporo. Tokratni številki je v ta namen priložena tudi položnica. Bog povrni za vsak vaš dar!

Vse dobro!
br. Janez Papa

Leta 2025 v rubriki **Frančiškova duhovnost** spremljamo razmišljanja ob 800-letnici Hvalnice stvarstva ali Sončne pesmi sv. Frančiška Asiškega.

Hvaljen, moj Gospod, v odpuščanju in miru

Hvaljen, moj Gospod, v onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo, in prenašajo slabosti in trpljenje. Blagor njim, ki ostanejo v miru, zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.

Frančiškovi sestre in bratje smo dediči bogatega izročila o vrlinah odpuščanja in miru. Sveti naš oče Frančišek se je zavedal, da je odpuščanje neizmerni dar Božjega usmiljenja in hkrati nujnost v medsebojnih odnosih med brati v redovnih skupnostih, med brati in sestrami v svetnem redu in končno v vsej človeški družini. Odpuščanje pa poraja notranjo svobodo in hkrati mir, mir srca in duše.

V Spisih sv. Frančiška najdevamo veliko spodbud za zorenje duha odpuščanja in miru: v njegovem Vodilu, v pismih in opominih, v Oporoki, ... Posebej zgovorni sta dve besedili: Razlaga »očenaša« v Hvalnicah za vse ure in Hvalnica stvarstva.

»In odpusti nam naše dolge: po svojem neizrekljivem usmiljenju, po trpljenju svojega ljubljenega Sina, (...) Kakor tudi mi odpuščamo svo-

jim dolžnikom: in glede tistega, česar ne odpuščamo popolnoma, stori ti, Gospod, da v polnosti odpustimo, da zaradi tebe sovražnike resnično ljubimo in zanje pobožno molimo; da nikomur ne vračamo hudega s hudim, temveč da se v tebi trudimo koristiti vsem.« (FOče 15a.17-18)

Sv. Frančišek vstopa globoko v velikonočno skrivnost našega Gospoda Jezusa Kristusa: neizrekljivo usmiljenje se je najprej razodelo v učlovečeni ljubezni, in Ljubeči je šel na križ, da do konca razodene Božjo ljubezen in podari odpuščanje, brezpogojno odpuščanje: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo« (Lk 23,34a).

Iz te neizmernosti Božjega usmiljenja in odpuščanja se prebudi v verujočem po Jezusovi molitvi iskrena prošnja »in odpusti nam naše dolge«, takoj nato pa odločno in pogumno zagotovilo »kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom«! Sv. Frančišek je dobro poznal človeško slaboto, zato je iz vsega srca takoj poprosil: »... in glede tistega, česar ne odpuščamo popolnoma, stori ti, Gospod, da v polnosti odpustimo ...« Gospodova milost je nujno potrebna za pristno odpuščanje, tem bolj pa za resnično ljubezen do sovražnikov; in pobožna molitev za sovražnike, iskrena in predana molitev, bo oblikovala srce, ga odpirala notranji svobodi in duhu sprave, v blagor vsem.

V Frančiškovem umevanju odpuščanja se zrcali Pavlov pogled: »V njem (Jezusu Kristusu), po njegovi krvi, imamo odkupitev, odpuščanje prestopkov po bogastvu njegove milosti, ki jo je obilno razlil na nas ...« (Ef 1,7-8a); in nato: »Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu.« (Ef 4,32)

Frančiškove premisleku o odpuščanju lahko pridružimo tudi sv. Avguština, ki poudarja: »Gotovo ne smemo brezbrizno mimo okoliščine, da je od vseh stavkov, v katerih nas je Gospod učil moliti, presodil, da je najpriporočljivejši tisti, ki se nanaša na odpuščanje grehov: v njem želi, da bi bili usmiljeni, ker je to edini nasvet, da se izognemo bedi. V nobenem drugem stavku Gospodove molitve namreč ne mólimo tako, da bi tako rekoč sklenili pogodbo z Bogom; pravimo namreč: »Odpusti nam, kakor tudi mi odpuščamo.« Če v tej pogodbi lažemo, je celotna molitev brezplodna. Kajti On govori tako: »Če namreč odpustite ljudem njihove pregrehe, bo tudi vaš nebeški Oče vam odpustil. Če pa ljudem ne odpustite, tudi vaš Oče ne bo odpustil vaših pregreh« (Avguština, O Govoru na Gori 2, Latinski očetje o molitvi).

V Hvalnici stvarstva (Sončni pesmi) se notranje povežeta odpuščanje in mir: »Hvaljen, moj Gospod, v onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo, in prenašajo slabost in trpljenje. Blagor njim, ki ostanejo v miru, zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.« (FHs 11-12)

V središču je Gospodova ljubezen, ki prebija človekovo srce in ga hrani, da zmore odpuščati in prenašati bridkosti življenja. Sv. Frančišek z velikim občudovanjem in hvaležnostjo hvali to neizmerno Božjo ljubezen, ki nas je osvobodila in odrešila. Sam Gospod Jezus je sprejel dramo trpljenja, da nam je podaril odpuščanje in mir. Pri zadnji večerji je Jezus rekel: »Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; jaz vam ga dajem, a ne, kakor ga daje svet.« (Jn 14,27ab) Po vstajenju pa se razodene čudovita resničnost: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam. (...) Prejmite Sve-

tega Duha. katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.« (Jn 20,21bc.22b-23).

Sv. Frančišek je sprejel to poslanstvo odpuščanja in miru. Leta 1208, ko je spoznal, da mu je Bog odpustil vse grehe, je posla brate po dva in dva na misijonsko pot miru; v kraju Poggio Bustone stoji kapela miru v spomin na to veliko delo Božje usmiljene ljubezni...

Naš čas tako zelo potrebuje Božjih klicarjev, poslancev in pričevalcev odpuščanja in miru. Sv. naš oče Frančišek nas spodbuja in podpira pri tej nalogi; dobro ve, kako neizmerna je Božja dobrota, kako silno je Njegovo usmiljenje – odprimo srca, bratje in sestre!

Kaj pomeni odpuščanje in kakšen mir prinaša, naj pove dogodek iz bolniške pastorale. Poklican sem bil k možu, ki je zbolel za rakom, vse huje je bilo. V pogovoru mi je razkril, kako ga v srcu tare bolečina, da z bratom ne pride do sprave, in to traja že veliko let... Molitev za odpuščanje in spravo sem obljubil tudi sam.

Čez čas sem spet prišel na obisk in pričakal me je žarečega obraza: par dni poprej je brat prišel k njemu in pobotala sta se, še več: doživela sta prerjenje! V bolniku se je naselil mir, spokojen mir... Ne dolgo po tem srečanju je v miru, da, v Kristusovem miru odšel Domov. – Bog, bodi hvaljen, za vse zahvaljen!

Marko Novak OFM

KATEHEZA
ZA MESEC SEPTEMBER 2025

Odpuščanje – pot k miru in spreobrnjenju Iz hvalnice stvarstva

Hvaljen, moj Gospod, v onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo, in prenašajo slabosti in trpljenje. Blagor njim, ki ostanejo v miru, zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.

Uvodna pesem:

Pesem: *K tebi, Bog (Andre Kempen)*

Svetopisemski odlomek:

Rimljanom 8,19-22

»Saj stvarstvo nestrpno hrepeni po razodetju Božjih otrok. Stvarstvo je bilo namreč podvrženo ničevosti in sicer ne po svoji volji, ampak zaradi njega, ki ga je podvrigel v upanju, da se bo tudi stvarstvo iz suženjstva razpadljivosti rešilo v svobodo slave Božjih otrok. Saj vemo, da celotno stvarstvo vse do zdaj skupno zdihuje in trpi porodne bolečine.«

Vsebina in razlaga:

Odpuščanje je ena izmed najmočnejših poti, ki vodijo v notranji mir in obnovev harmoničnega odnosa — tako z Bogom, kot z bližnjimi in s stvarstvom. V Sončni pesmi sv. Frančiška beremo: »Hvaljen, moj Gospod, v onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo.«

Odpuščanje ustvarja novo življenje, novo priložnost za spravo in sožitje. Prav tako pa brez odpuščanja ni mogoče ob-

noviti tudi našega odnosa do stvarstva. Pohlep, sebičnost in uničevanje narave so znamenja ne odpuščanja, nepripravljenosti, da bi priznali svoje napačne poti in jih spremenili.

Kristusove rane nas opominjajo: »Nikomur ne prizadenite bolečine!« Rane zemlje danes glasno opozarjajo: »Umiram, a se vi nočete odpovedati krivici in pohlepu.« Naše ravnanje s stvarstvom je izraz duhovnega stanja: kadar živimo v spravi in odpuščanju, znamo biti tudi odgovorni in spoštljivi do narave. Ko pa so odnosi prekinjeni, je prekinjena tudi vez med človekom in stvarstvom.

V spovedi prejemamo Božje odpuščanje — a to ni zgolj osebni dar, temveč nas kliče k novi odgovornosti: da postanemo tisti, ki odpuščajo, zdravijo odnose in gradijo mostove. V današnjem svetu to pomeni tudi odgovoren odnos do našega skupnega doma.

Kaj je odpuščanje?

Odpuščanje pomeni, da se zavestno odločim, da ne bom več gojil zamer, sovraštva ali maščevalnih misli do nekoga, ki me je prizadel.

Ne pomeni, da dejanje opravičim ali pozabim — pomeni pa, da si želim notranjega miru in da zaupam Bogu, da bo On presodil pravično.

Zakaj kristjani odpuščamo?

Ker je Jezus odpustil

Jezus je na križu molil: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.« (Lk 23,34)

Če želimo biti njegovi učenci, moramo tudi mi odpuščati.

Ker nam Bog odpušča

Bog nam vedno znova odpušča naše grehe, kadar se jih kesamo. Če smo mi deležni Božjega usmiljenja, moramo tudi mi biti usmiljeni do drugih.

Ker nas k temu uči Očenaš

Vsakič, ko molimo Očenaš, prosimo: »Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.« S tem priznavamo, da odpuščanje ni izbira, ampak del naše vere.

Kaj nam prinaša odpuščanje?

Notranji mir. Zamera in sovraštvo nas notranje uničujeta. Ko odpustimo, se sami osvobodimo te teže.

Obnovljeni odnosi

Odpuščanje omogoča, da se odnosi lahko zacelijo in ponovno gradijo. Čeprav se včasih odnos ne more več povsem obnoviti, pa mi s tem, da odpustimo, naredimo svoj del.

Povezanost z Bogom

Jezus pravi: »Če namreč odpustite ljudem njihove prestopke, bo tudi vaš nebeški Oče vam odpustil.« (Mt 6,14)

Odpuščanje nas odpira Božji milosti.

Ali je odpuščanje vedno lahko?

Ne. Odpuščanje je pogosto zelo težko, posebej če nas je kdo globoko prizadel.

A nismo poklicani, da to naredimo sami iz svoje moči — prosimo Svetega Duha, naj nam pomaga odpustiti.

Odpuščanje je proces. Lahko traja čas, a pomembno je, da smo pripravljeni hoditi po tej poti.

Ekološko spreobrnjenje, ki ga poudarja papež Frančišek v *Laudato si'*, je duhovna pot. Ne gre le za spremembo zunanjih navad, ampak za globoko notranje spreobrnjenje, ki vključuje tudi pripravljenost odpuščati: sebi, drugim in preteklim grehom zoper stvarstvo.

Sveti Frančišek nas uči, da moramo v vseh stvareh prepoznavati Božjo navzočnost. Vsaka stvaritev je blagoslovljena in ima svoje mesto v Božjem načrtu. Ko se naučimo odpuščati in sprejemati, smo tudi pripravljeni vstopiti v pravo sožitje z naravo. To je pogoj za resničen mir v naših srcih, v naši skupnosti in na svetu.

Razmislek o simbolih in znamenjih stvarstva:

Voda — prinaša življenje in očiščenje. Ali znamo s svojim življenjem postajati izvir miru in svežine v svoji okolici?

Drevesa in rastline — simboli rasti in trajnosti. Ali si prizadevamo, da bi naši odnosi z drugimi in z Bogom bili vedno znova obnovljeni in poglobljeni?

Zemlja — simbol rodovitnosti in ponižnosti. Ali znamo sprejeti, da smo le oskrbniki stvarstva in ne njegovi lastniki?

Ogenj — lahko greši in uničuje, lahko pa greje in prinaša svetlobo. Kako uporabljamo

svoje darove in energijo — za gradnjo ali za uničevanje?

Veter — neviden, a močan. Ali dopuščamo Svetemu Duhu, da nas vodi k odpuščanju in k novemu odnosu do ljudi in sveta?

Kako živeti odpuščanje in ekološko spreobrnjenje v vsakdanjem življenju?

Prvi korak je **spoved** — osebno srečanje z Božjim usmiljenjem.

Nato smo povabljeni, da tudi sami **odpustimo**, da prekinemo krog zamere, nasilja in brezbržnosti.

Odpuščanje je osnova tudi za pravičen odnos do narave. Brez notranjega miru ni mogoče odgovorno ravnati s stvarstvom.

Vsako preprosto dejanje — spoštljiva uporaba naravnih virov, skromnost, hvaležnost

— postaja izraz novega odnosa, ki se rodi iz sprave z Bogom.

Osebna vprašanja ali vprašanja po skupinah za premišljevanje:

- ☞ Kako doživljam svojo povezanost z Bogom, bližnjimi in stvarstvom?
 - ☞ Ali v meni obstajajo področja, kjer moram še odpustiti — sebi, drugim, svetu?
 - ☞ Kako lahko skozi preprosta vsakdanja dejanja izražam skrb za stvarstvo?
 - ☞ Kaj me ovira, da bi živel bolj preprosto in odgovorno do narave?
 - ☞ Kako lahko pogostejše vključim prakso spovedi in odpuščanja v svoje osebno duhovno življenje?
- Odgovore si med seboj podelimo.

Naloga za bratstva:

Organizirajte v bratstvu **dan sprave** — skupna molitev, priložnost za spoved, pogovor o temah odpuščanja in ekološkega spreobrnjenja.

Poskrbite skupaj za **konkretno skrb za okolje**: čistilna akcija, zasaditev dreves, skrb za okolico cerkve ali samostana.

Po dogodku se skupaj fotografirajte in pošljite fotografijo na naslov (enako kot v tvojem primeru): joze.kozel@gmail.com — pripišite, katero bratstvo je poslalo fotografijo.

Sklepna pesem:

Pesem: *O moj Bog dopusti mi, aleluja, da bom tvoj glasnik miru.*

Sklepna molitev:

Gospod Bog, Stvarnik vsega vidnega in nevidnega, hvala ti za dar odpuščanja, ki ga prejemamo po tvojem Sinu Jezusu Kristusu. Podari nam pogum, da bomo znali odpuščati sebi, drugim in svetu. Pomagaj nam, da bomo kot bratje in sestre skrbeli za tvoje stvarstvo in živeli v spoštovanju in hvaležnosti za vse, kar si ustvaril. Naj naša dejanja prinašajo mir, pravičnost in novo upanje. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Zaključna pesem:

Pesem: *Nočem več ur, ki bo zame bile.*

KATEHEZA ZA MESEC OKTOBER 2025

Ponižnost in preprostost v odnosu do sočloveka in stvarstva

Iz Hvalnice stvarstva

Hvalite in povečujte mojega Gospoda in zahvalite se mu in služite mu v veliki ponižnosti.

Uvodna pesem:

Res je prijetno, kadar v srcu čutim ...

Svetopisemski odlomek (Mihej 6,8):

Oznanil ti je, o človek, kaj je dobro, kaj GOSPOD hoče od tebe: nič drugega, kakor da ravnaš pravično, da ljubiš dobrohotnost in ponižno hodiš s svojim Bogom.

Vsebina in razlaga:

Ponižnost je temeljna krepost evangeljskega življenja in pomembno izhodišče za pravi odnos do Boga, do drugih ljudi in do stvarstva.

Sveti Frančišek Asiški je bil zgled **ponižnega in preprostega človeka**, ki je v vsem prepoznal Božji dar. Vse, kar je imel, je razumel kot prejeto — dar od Očeta, ki nam je zaupal svet v skrb, ne v izkoriščanje.

Ponižnost nam pomaga, da se ne postavljamo v središče sveta, temveč prepoznamo svojo odvisnost od Boga in povezanost z vsemi stvarmi. Frančišek je brate učil: »Kar smo, smo zgolj to, kar smo v Božjih očeh.«

Preprost način življenja, ki izhaja iz ponižnosti, je danes ključni odgovor na izzive sodobnega sveta. Pohlep in želja po vedno več povzročata uničevanje okolja in brezbržnost do revnih. Ponižen človek pa zna živeti z manj in v tem najti več — več prostora za Boga, več odprtosti za bližnjega in več spoštovanja do narave.

Kaj pomeni biti ponižen?

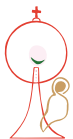
Priznati, da je **vse, kar imamo, dar** — življenje, vera, poklicanost, talenti.

Zavedati se, da **potrebujemo Boga** in da brez Njega ne moremo ničesar.

Spoštovati druge kot brate in sestre — **nihče ni večji ali manjši** pred Bogom.

Sprejemati preizkušnje, slabosti, tudi svoje napake, z vedrino in zaupanjem v Božje usmiljenje.

Ne iskati časti, ampak tiho služiti v majhnih stvareh.

Ponižnost po zgledu svetega Frančiška:

Frančišek je želel biti **ubožen in preprost** — ne zato, ker bi sovražil svet, ampak ker je v vsem hotel biti kot **Kristus — ubogi in ponižen Kristusov služabnik**.

Ni si lastil zaslug, ampak je rekel: Človek namreč toliko velja, kolikor velja pred Bogom in nič več.

Ljubil je **vsako Božje stvarjenje**, saj je v njem videl dar Stvarnika.

Ponižnost v bratstvu FSR:

V bratstvu smo poklicani, da **ne tekmuje**mo, ampak se **podpiramo**.

Vsi smo bratje in sestre, ki skupaj hodimo skozi življenje, vsak ima svoje darove (prednosti) in omejitve (šibkosti).

V služenju drug drugemu in ubogim **rastemo v ponižnosti**.

Kako preprost način življenja pomaga ohraniti stvarstvo?

Preprosto življenje zmanjšuje breme na naravne vire.

Uči nas **hvaležnosti** za to, kar imamo, in nas varuje pred nepotrebnim potrošništvom.

Omogoča nam, da smo bolj **odprti za skupnost** in za potrebe drugih.

Ponižen človek vidi lepoto v preprostih stvareh — v kapljici rose, v ptičjem petju, v sončnem zahodu. Taka drža gradi **globok notranji mir** in spoštovanje do vsega stvarstva.

Papež Frančišek v **Laudato si'** pravi:

»Zmernost in ponižnost nista nasprotje veselja, temveč pogoj za pristno polnost življenja.«

Razmislek o simbolih in znamenjih preprostega življenja:

Oblačila — preprostost v tem, kako se oblačimo, nas spominja, da prava lepota prihaja iz srca, ne iz zunanjega blišča.

Hrana — hvaležnost za vsakdanji kruh nas vodi k spoštovanju darov zemlje.

Skromna hiša — učimo se biti zadovoljni z manj, a živeti bogato v odnosih.

Čas — ponižen človek zna darovati čas za druge, ne da bi ga ves čas zapravljal za lastne koristi.

Kako živeti ponižnost in preprostost v vsakdanjem življenju?

Zavedati se, da **nismo gospodarji** sveta, temveč oskrbniki.

Izogibati se nepotrebnemu kopičenju stvari in **prakticirati zmernost**.

Poslušati naravo in živeti bolj počasi, z več prisotnosti v sedanjem trenutku.

Pustiti, da nas **vsaka stvaritev uči hvaležnosti** in spoštovanja.

Skrbeti za **preprosto skupno živl-**

jenje v bratstvu, brez nepotrebnega tekmovanja ali primerjanja.

Osebna vprašanja ali vprašanja po skupinah za premišljevanje:

- ☞ Kako doživljam svojo ponižnost pred Bogom in stvarstvom?
 - ☞ Ali znam biti hvaležen za preproste stvari v svojem življenju?
 - ☞ Kje me še ovira želja po več, po ugodju, po samopotrditvi?
 - ☞ Kako lahko v svojem vsakdanjem življenju bolj živim preprostost po zgledu sv. Frančiška?
 - ☞ Kako lahko skupaj kot bratstvo spodbujamo ponižnost in skrb za stvarstvo?
- Odgovore si med seboj podelimo.

Naloga za bratstva:

V oktobru, mesecu ob prazniku sv. Frančiška, organizirajte **skupno preprosto večerjo** (preprosta hrana, brez odvečnega blišča), ki naj bo priložnost za bratstvo, pogovor in zahvalo za darove stvarstva.

Pripravite **skupno preprosto molitev** v naravi (na vrtu, v parku, pri kapelici) — kot izražanje ponižnosti in spoštovanja do Boga in stvarstva.

Skupaj se fotografirajte na tem srečanju in pošljite fotografijo na naslov: **joze.kozel@gmail.com** — pripišite, katero bratstvo je poslalo fotografijo.

Sklepna pesem:

Vsak ponižen človek

Sklepna molitev:

Gospod, Bog stvarnik, učil si nas po svojem Sinu Jezusu Kristusu, da je ponižnost pot k pravemu življenju. Pomagaj nam, da bi živeli preprosto in hvaležno, da bi znali sprejemati vse stvari kot dar in ne kot pravico. Varuj nas pred pohlepom in sebičnostjo, da bomo skrbno in ljubeče ravnali s stvarstvom. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Zaključna pesem:

ODPRI OČI MI

*Odpri oči mi, da vidim te Jezus
Da se te dotaknem in rečem, da tvoj sem.
Ušesa odpri mi za tvojo besedo,
Srce odpri mi, da vzljubim te Jezus.
Naj vam ta kateheza pomaga, da bi kot
sveti Frančišek živeli preprosto, hvaležno
in ponižno, ter tako postali varuhi
stvarstva in priče Božje ljubezni svetu.*

800 let Hvalnice stvarstva na Višarjah

Letos, v letu Gospodovem 2025, mineva 800 let od nastanka ene izmed najlepših pesnitev, kar jih je rodilo človeško srce in zapisala človeška roka. Ta pesnitev, molitev, hvalnica ali kar je še takih poimenovanj, je Hvalnica stvarstva ali Sončna pesem ali Pesem brata Sonca, ki jo je napisal naš sveti oče Frančišek.

Da bi proslavili ta častitljivi jubilej, je Narodni svet OFS Slovenije organiziral srečanje na svetih Višarjah. In zakaj ravno na Višarjah? To je najstarejša slovenska romarska pot, kjer se danes srečujejo tri narodnosti in štiri jezikovne skupine – tukaj se sliši italijanski, nemški, slovenski in furlanski jezik. Tukaj je leta 1360 po izročilu pastirček našel Marijin kip in dobil naročilo, naj se pozida cerkev Mariji v čast. Višarje so kraj, kjer se duša dvigne v duhovne in telesne višine. K temu pripomorejo lepote narave, visoki

vrhovi gora vsenaokrog, modro nebo, sijoče sonce (malo preveč ☺), veselje, ki žari na obrazih romarjev ... Na srečanje so bili povabljeni tudi bratje in sestre OFS iz Italije in Avstrije, a se ga iz različnih vzrokov niso mogli udeležiti; poslali pa so pozdravno pismo in zagotovilo, da so v duhu z nami.

Že sredi dopoldneva se je začel živahen romarski vrvež in vedno večje šte-

vilo Frančiškovih bratov in sester prvega in tretjega reda je potrjevalo, da je bila odločitev Narodnega sveta, da praznujemo tu, pri višarski Mariji, pravilna. Že v času zbiranja se je začutil značilni frančiškovski duh veselja, preprostosti, odprtosti. Poseben utrip srečanju je dajala skupina mladih iz Novega mesta, ki so po sveti maši uprizorili Frančiškovo pot od prevzetnega mladeniča do zaljubljenca v Boga in pogum svete Klare, ki se je odrekla lepoti svojih las, da je pokazala resnost odločitve za življenje po Frančiškovem vzoru.

Sveto mašo je vodil ljubljanski nadškof Stanislav Zore in v homiliji poudaril, kako primerno je, da smo se za praznovanje Hvalnice stvarstva zbrali na tem svetem kraju, kjer Frančiškova hvalnica doni v nebo tako v lepoti narave kot tudi iz vsakega človeškega srca, kajti nihče se ne more povzpeti na goro, ne da bi se med potjo prečiščeval v svojem srcu. Božja beseda tega dne je bila zelo primerna, saj vsi razumemo, da ne bomo nikoli nabirali grozdja z osata ali smokev na trnju. Tako tudi nihče, ki je videl Frančiška veseljačiti po asiških

ulicah, ne bi verjel, da se lahko neko srce tako spremeni, da hvali Boga tudi v sestri telesni smrti in blagruje tiste, ki odpuščajo iz srca. Kdaj je Frančišek napisal hvalnico stvarstva? Ne takrat, ko je bil poln moči in navdušenja, ne takrat, ko so se mu pridruževali bratje in je red rastel, ne takrat, ko je sprejel prvo mladiko novega reda ubogih sester, mlado Klaro ... marveč takrat, ko je luč njegovih oči ugasnila za zunanjo lepoto in ko

je čutil, da bratje hodijo svojo pot, da so izdali njegov ideal. Takrat je postajala njegova notranja luč vedno močnejša. In takrat je njegovo srce v vsaki stvari videlo božjo dobroto in ljubezen. Takrat, ko se je odpovedal vsemu in vse izročil Bogu, je njegova duša zapela hvalnico Bogu, ne le za lepoto stvarstva, ampak tudi za sestro smrt telesno, ki mu bo dokončno razodela Božjo ljubezen in veličastvo.

Tudi mi bomo lahko napisali svojo hvalnico stvarstva, ko bomo sprejeli svoj križ in ga živeli odrešeno.

Višarsko svetišče ravno letos obhaja sto let od ponovne vzpostavitve bogoslužnega prostora po uničenju v prvi svetovni vojni. Ruševine so delo človeških rok; vera v Božjo dobroto pa stori, da lahko iz ruševin zraste nekaj lepega. Tudi iz ruševin človeškega srca lahko v veri vstane novo srce, ki piše svojo Hvalnico stvarstva.

Frančiškova preprostost in pripravljenost za služenje je ustvarila prijetno vzdušje sprejetosti. Za to gre glavna zasluga našemu podpredsedniku Jožetu, ki je po bolezni predsednice Fani korajžno sprejel križ vodenja bratstva. Povsod si ga videl: pri mladih, med starejšimi, pri iskanju mikrofona in usklajevanju nastopajočih ... Bratska ljubezen se je pokazala

la tudi na čisto konkreten način, ko smo bili povabljeni pod senco za cerkvijo, kjer sta brat in sestra ter obenem mož in žena Tomaž in Jana Potokar obilno delila najprej prigrizek dobrodošlice, po sveti maši pa obilno krepčilno malico. Vsem iz vsega srca hvala!

Čudovit sončni popoldan nas je zabil na sprehod po ozkih in kratkih uličicah okrog cerkvice, kjer so se romarji družili v pogovoru, ob kavi ali kaki hladni pijači ter seveda iskali spominke za tiste, ki so ostali doma. Nazadnje smo se eden za drugim podali v gondole, ki so nas popeljale z višin v dolino in potem

avtobusi ali avtomobili na naše domove. A nismo se vrnili enaki – v srcu je utripala iskrica veselja zaradi doživetih lepot. Lepo smo proslavili Frančiškovo Sončno pesem – Hvalnico stvarstva!

Dorica Emeršič OFS

Vtisi udeležencev

br. Tomaž KB Šiška

Nagovor patra nadškofa je bil tako navdihujoč, da me je zadel v srce. Naj bo to romanje vseh nas, Frančiškovih, spodbuda, da bomo navdušeno delali za rast naše male skupnosti, da bo blagoslovljena in bo razdajala okrog mir in dobro.

s. Ivanka KB Novo mesto

Iz našega bratstva prihajamo na srečanje z velikim veseljem. V tem prelepem okolju, ki je dar našega Stvarnika, se med brati in sestrami zelo dobro počutimo. Smo pristni in zelo povezani med seboj in taka srečanja nas zares bogatijo.

br. Franc KB Brezje

Enkratno srečanje na tem čudovitem kraju, pod varstvom matere Marije! Čudovito je tudi to, da smo se zbrali ravno na naš državni praznik, da smo obstali in smo še tukaj. Zelo globoko nas je navdušil pesnik Tone Kuntner, ki je krasno predstavil našega Prešerna in Cankarja. Vesel sem, da sva se skupaj peljala sem gor z gondolo in sva se zapletla v zanimiv pogovor. Lep je bil tudi nagovor nadškofa, našega brata 1. reda in igrani prizori o življenju Frančiška naše mladine iz Novega mesta. To je res enkratno doživetje! Mislim, da smo vsi srečni in hvaležni, da smo danes lahko tukaj.

br. Tonček KB Videm pri Ptiju

Zelo sem vesel, da nas je prišlo za cela 2 avtobusa iz naših krajev. Vesel sem, da je toliko mladih. Zelo lepo so odigrali igro o Frančiškovem življenju. Tukaj zares doživljamo Frančiškovo Hvalnico stvarstva! Navdušujejo me razgledi, gore in zeleni gozdovi. Čudovito! Okusna je bila dobrodošlica, s katero smo se okrepčali. Po dolgem času sem spet v tem Marijinem svetišču in sem hvaležen.

G. nadškof Stanislav Zore OFM

Ne bom rekel, da je okolje nepomembno, a vendar smo ljudje tisti, ki okolju dajemo vsebino, barve in luč! Predvsem pa ljudje drug drugemu dajemo upanje in prihodnost, kakor je danes rekel Tone Kuntner. Zdi se mi pomembno, da vedno znova nosimo v sebi to povabilo in poslanstvo. Biti luč, biti upanje v razmerah, kakršne so. Tudi Bog ni čakal, da se bodo razmere uredile, da pošlje sina. Mi moramo prinašati luč in upanje ljudem, kakršni so. To je naše poslanstvo. Po Frančišku in dragem Bogu.

G. Tone Kuntner

Praznujem z vsemi brati in sestrami Slovenci, ki se zavedajo, da smo doživeli nasmeh zgodovine! To je bilo edinstveno in prvič v zgodovini. Jaz sem bil temu priča in vsi, ki smo še živi. Naša naloga pa je, da to zavedanje in ljubezen do domovine gojimo zaradi naših otrok in vnukov. Zato mi ni vseeno, kako delamo s svojo državo in kakšne ljudi volimo.

s. Marija KB Vič

Prelepo praznujemo dan državnosti, častimo Višarsko Marijo, okušamo bratstvo in se imamo lepo.

s. Anica KB Videm pri Ptiju

Današnje srečanje me je zelo prevzelo. Predvsem je bila doživeta sveta maša zunaj, v objemu gora, čeprav smo prenašali pripeko, sonce je kar žgalo. G. nadškof nas je zelo nagovoril, ker je letos sveto leto in smo tudi danes lahko deležni odpustka, saj smo v ta namen molili po namenu svetega očeta. Zelo sem bila presenečena nad odlično odigrano igrico o življenju svetega Frančiška, v pravih oblekah je bila res doživeta. Prvič sem gledala kaj takega in živo sem podoživljala Frančiškovo zgodbo. In g. Kuntner nam je tako doživetvo in navdušeno predajal ljubezen do domovine, da smo se jo kar malo nalezli!

Tomaž, FRAMA

To srečanje doživljam v velikem veselju! Skupaj smo v molitvi in bratskem druženju. K Višarski Materi Božji smo poromali peš, nekateri celo iz Ljubljane, nekateri pa iz Blede. Program je lepo pripravljen, še posebej so se zelo potrudili mladi iz Novega mesta z odigranimi prizori iz Frančiškovega življenja. Zares sem vesel, da lahko državni praznik proslavimo skupaj z molitvijo in pesmijo.

Ana, FRAMA

Tukaj je zelo lepo in zelo sem ponosna, da sem

lahko v tem narodnem svetišču kot Slovenka! Iz Ljubljane sem prišla peš, skupaj z drugimi mladimi, danes je 6. dan, odkar smo šli na pot. Všeč mi je, da je tako po Frančiškovo preprosto in na vsakem koraku se čuti, da je praznik – Dan državnosti.

Lucija Hana, Novo mesto

To, da smo danes na tako lepem mestu s pogledom na gore igrali igro o Frančišku, je bila zelo zanimiva izkušnja. Taki projekti nas v župniji še bolj povežejo. Med pripravami smo se imeli zelo lepo. Igrala sem sveto Klaro in to se mi zdi res velika čast, da lahko igraš tako posebno svetnico, ki je v življenju naredila toliko dobrega.

Branko iz Dekanov, ekipa za gostoljubje

Za tole lepo srečanje smo se pripravljali zelo srčno. Želeli smo razveseliti vse vas, romarje, Frančiškove brate in sestre. Celó noč smo pekli šunke in druge dobrote, ki ste jih poskusili. Zelo sem vesel, da smo vas razveselili in nahranili. Po svojih močeh smo se trudili, čeprav smo bolj amaterji, a vse smo naredili s srcem!

s. Magdalena KB Škofja Loka

Ko pogledam te lepe gore, ki nas obdajajo, se kar umirim. Tukaj si lahko odpočijem. To lepo stvarstvo, ki ga občudujem, me napolnjuje in razveseljuje. Zelo lepo je tukaj. Igra mladih iz Novega mesta je bila res fenomenalna!

Volilni kapitelj krajevnega bratstva Nazarje

Na volilnem kapitlju K.B. Nazarje je bilo izvoljeno novo vodstvo. Vsem novoizvoljenim iskrene čestitke in obilo Božjega blagoslova pri svojem služenju.

- ☞ Predsednica: s. Mojca Špende
- ☞ Podpredsednica: s. Štefka Goltnik
- ☞ Tajnica: s. Irena Vačovnik
- ☞ Blagajničarka: s. Irena Papež
- ☞ Odgovorna za vzgojo: s. Marija Robnik
- ☞ Bratski animator: s. Mateja Polak

**Darovi za revijo Brat Frančišek
od 7. 6. '25 do 4. 8. '25 = 335 €
Bog povrni!**

- 15 € Škvorc Petra
- 20 € Rus Ferdinand, Fišter Veronika, Skoberne Peter

- 25 € Jerina Lan
- 30 € Stegič Karmen, Justinek Neža
- 50 € Molk Ana
- 125 € Katarina Pernek

Priznanje KB OFS Sv. Jožef – Maribor

Frančiškov svetni red, KB sv. Jožef, je prejel posebno priznanje in zahvalo mariborskega nadškofa msgr. Alojzija Cvikla SJ – za desetletja molitve, služenja in skromnega, a neprecenljivega dela v župniji.

Naši bratje in sestre se vsak drugi ponedeljek se zbirajo k molitvi. Ob nedeljah krasijo in čistijo cerkev. Ob praznikih berejo Božjo besedo. Vmes pa – služijo, molijo in z zgledom živijo evangelij.

Naj bo to priznanje spodbuda in zahvala. Hvala, da ste tu.

Čestitamo.
NOFS

Foto: facebook Župnija sv. Jožef

Zaključno srečanje FO in družin v Škofje Loki 10. 6. 2025

O b 10. uri smo se v nekoliko okrnjenem številu zbrali pred kapucinskim samostanom, da skupaj romamo v Crngrob. Na romanju se nam je pridružila s. Urška, ki je za nas otroke pripravila posebne naloge. Na pot smo s sabo v samokolnici odpeljali kamenčke, da bi lahko v Crngrobu skupaj simbolno zgradili našo majhno cerkev po vzoru sv. Frančiška. Vsak kamenček je imel na eni strani zapisano krepost, na drugi strani pa naše ime.

Na poti smo srečali več križev in znamenj. Pri vsakem smo se ustavili in zmolili, na treh krajih pa smo poiskali še balon v obliki srca. Na vsak balon smo napisali nekaj vzpodbudnega. Do Crngroba smo, skupaj z vsemi postanki, hodili dobro uro in pol.

Ko smo prispeli do cerkve Marijinega oznanjenja, smo najprej imeli sv. mašo. Maševal je brat Jurij, nas otroke pa je povabil da smo ministrirali. Maša je bila zelo lepa in nam otrokom razumljiva. Po

maši smo simbolično iz naših kamnov zgradili cerkev, tako kot je to počel sv. Frančišek.

Po končani sv. maši smo najprej pojedli sendviče iz naših popotnih torb ter se posladkali z ananasom, bomboni in sladoledom. Srečanje smo zaključili z nekaj igre. Izmenjali smo si tudi kamenčke z našimi imeni ter si zadali nalogo, da bomo med počitnicami mislili in molili za udeleženca romanja s kamenčka, ki smo ga prejeli ob koncu.

Domov smo se vrnili z avtomobili. Romanje je bilo res lepo in zabavno. Veselimo se že novih srečanj Frančiškovih otrok v septembru.

Frančiškova likovna ustvarjalnica v Nazarjah

O d 19. do 22. junija je Dom duhovnost Nazaret postal prav poseben atelje za udeleženke, ki so prišle v Nazarje, da bi na duhovno – ustvarjalnih dnevih odkrивale lepoto barv in poezije ter dragocenost molitve, tišine in Božje bližine.

Frančiškovo likovno ustvarjalnico ob 800-letnici nastanka Hvalnice stvarstva, je na pobudo Frančiškove konference z veliko skrbnostjo pripravila s. Tina Dajčer, šolska sestra sv. Frančiška Kristusa Kralja, skupaj s frančiškanom p. Andražem Arkom in Tatjano Hudomalj. Rdeča nit Frančiškove likovne ustvarjalnice so bile besede sv. Frančiška, ki jih je zapisal v svoji Sončni pesmi »Hvaljen, moj Gospod...«

Z razmislekom o tem, za kaj so Gospodu v zadnjem obdobju svojega življenja najbolj hvaležne, so udeleženke vstopile v prvi večer. Čeprav se med seboj niso poznale, saj so prišle iz različnih krajev Slovenije, so v moči Svetega Duha z veliko odprtostjo med seboj podelile, kaj jim pomeni vera in kako v luči vere doživljajo svoje ustvarjanje. Prvi njihov izdelek je bila preprosta skica drže, ki jih pri sv. Frančišku najbolj nagovarja. K

počitku jih je pospremila zgodba o sv. Frančišku in verzi iz Hvalnice stvarstva: »Toda Frančišek je vedel, da se bosta tema in deževje priplazila nazaj v njegovo dušo, če ugasne Kristusova luč, zato si je vedno prizadeval, da bi v sebi in svojih bratih ohranil močan ogenj vere. Poletje pred tem je dokončal pesem, ki jo je sedaj nenehno ponavljal. Intoniral je molitev bratu vetru, da jo raznese po vsem svetu.

Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod, tebi hvala, slava in čast in ves blagoslov ...«

Srečanja z Gospodom prek preizkušenj

Uvod v petkovo jutro je bila sveta maša pri sestrah klarisah in molitev hvalnic v samostanski kapeli. V petkov

dopoldanski del je s. Tina ustvarjalke najprej popeljala z vajo senzibilnosti. Skozi različne drže telesa so izrazile svoj strah, jezo, zaupanje, navdušenje, veselje, hvaležnost. Vse to jim je bilo potem v pomoč pri ustvarjanju z glino, ko so njihovi prsti v tišini gnetli držo, ki jim je v tem obdobju življenja najbolj lastna. Ob koncu se je vsaka zase ustavila še ob vprašanju, če bi ustvarjen kipec govoril, kakšno molitev bi zapisal? Vse, kar so v dopoldnevu doživljale, so v adoraciji položile pred izpostavljeno Najsvetejše.

Popoldanski del je bil namenjen osebnemu ustvarjanju. Vsaka zase so v različnih ktičkih navdihujočega okolja frančiškanskega samostana v svojih likovnih delih upodabljale besede iz psalma 139: »Preizkusil si me Gospod in me poznaš«.

Po molitvi večernic so večer preživele v pogovoru ob ustvarjenih likovnih delih.

Umetnost človeka dviga k Bogu

Po jutranji sveti maši, hvalnicah in okusnem zajtrku so ustvarjalke najprej

prislunhile, kako zveni Frančiškova Sončna pesem v dveh različnih slovenskih prevodih, ki jih je prebral igralec Gregor Čušin, ki je bil skupaj z ženo Melito gost sobotnega dopoldneva. V navdušujočem pogovoru se je ob Tatjaninih vprašanjih sprehodil skozi delčke svojega življenja in ustvarjanja ter na poseben, njemu lasten način poudaril moč, pomembnost in dragocenost vsake prave umetnosti, ki je vedno tudi oznanjevanje. »Ker oznanjuje lepo, dobro, srčno, vse to pa so Božje lastnosti. Umetnost lahko govori konkretno o Bogu, lahko pa do Boga vodi preko lepega, preko vtisa, navdiha, pogleda, ki človeka dvigne k Božjemu« je med drugim dejal Gregor.

S to dragoceno popotnico in navdihnena še s Hvalnico stvarstva, so skozi ves sobotni dan nastajala raznolika likovna dela kot osebne hvalnice Bogu Najvišjemu. Popoldan so ustvarjalke v samostanu gostoljubno sprejele še sestre klarise. Najprej so jih z ubrano zapeto Hvalnico stvarstva in Händlovo Alelujo pozdravile v kapeli, potem pa so v prijetnem pogovoru v govorilnici predstavile sv. Klaro in življenje v kontemplativnem redu sester klaris, ki so se leta 1978 po skoraj 200-letni odsotnosti vrnile v Slovenijo in zgradile samostan v Nazarjah.

V luči hvaležnosti kot življenjski drži sv. Frančiška je večer z nagovorom sklenil p. Andraž. Sledila je večerna adoracija in priložnost za osebni pogovor.

»Hvaljen, moj Gospod ...«

V nedeljskem jutru je po molitvi hvalnic udeleženkam p. Andraž najprej spregovoril o tem, zelo pomembna je bila Božja Beseda za sv. Frančiška, saj je bila navdih in vodilo njegovega življenja. Potem so v tišini in osebni premišljevanju pustile, da jim je Gospod spregovoril na srce in prislunhile, kako jih nagovarja po Božji besedi.

Hvaležne za dneve, ko so med ustvarjanjem tkale tudi tople medsebojne vezi, so izkušnje skupnih dni v iskrenem veselju in odprtosti podelile med seboj. Sveta maša, ki jo je ob koncu duhovno-ustvarjalni dni v kapeli frančiškanskega samostana daroval p. Andraž, je bila priložnost tudi za zahvalo za vse prejete milosti, ki jih je v obilju podarjal Gospod.

Za sklep Frančiškove likovne ustvarjalnice pa jih je p. Andraž popeljal še na ogled Frančiškanskega samostana, samostanske knjižnice in Cerkve Marijinega oznanjenja z znamenito Loretsko kapelo.

Tatjana Hudomalj

Praznovanje Porciunkule pri Frančiškanih v Kopru

V soboto, 2. avgusta 2025 sva se pridružila občestvu pri sveti Ani v Kopru na skupnem praznovanju slovesnega praznika Marije Angelske - Porciunkule. Obetal se je bogat program, saj je že od 10h potekalo spokorno bogoslužje z naslovom Veselje odpuščanja. P. Bogdan Rus OFM je bil ves dan na voljo za sveto spoved in to je bila najlepša priprava na večerno praznovanje. Začeli smo ga z molitvijo serafinskega rožnega venca in petimi litanijami Matere božje po asiškem napevu, kar je bil lep uvod v praznično sveto mašo. Presenetila naju je velika udeležba in sodelovanje vernikov, še posebej sva bila vesela lepega števila mladih. V nagovoru je p. Bogdan poudaril, da je Porciunkula srce Frančiškove duhovnosti! Tukaj je skrito vse, kar je Frančišek prejel od Gospoda, kar je učil in živel. On nam je pokazal edinstveno, neposredno

pot evangelija. Naša naloga pa je, da to živimo.

Po slovesnem blagoslovu smo bili povabljeni k molitvi večernic v frančiškanski kor, ki smo ga napolnili do zadnjega koticčka. Pater sicer sam živi v samostanu, pa vendarle ni sam! Kot

velika družina smo goreče molili tudi po namenih in prošnjah vernikov, ki jih napišejo, odložijo v nabiralnik in zanje ob sobotah molijo. Tako se gradi živa skupnost bratov in sester, ki jim je mar drug za drugega in jim je lepo, kadar so skupaj. Praznovanje smo zaključili s slovesno procesijo z lučkami, pri kateri smo peli litanije svete Ane in jo končali v cerkvi pred oltarjem.

A za p. Bogdana še ni bilo počitka. Pred spovednico ga je čakalo še nekaj grešnikov, ki so se želeli srečati z Bogom v zakramentu sprave.

Hvaležna sva, da sva smela skupaj z domačim občestvom praznovati. Če vas pot zanese na slovensko obalo, se oglasite pri sveti Ani, kjer vas bodo toplo sprejeli.

Mateja in Metod OFS

Frančiškovi sodelovali na duhovni obnovi s p. Jamesom Manjackalom na Kureščku pri Kraljici miru

Drugi vikend v avgustu je na Kureščku potekala duhovna obnova z naslovom *Poklicani k svetosti*, ki jo je vodil katoliški duhovnik iz Indije p. James Manjackal.

Duhovne obnove se je udeležilo preko 10.000 vernikov.

Organizacijski ekipi z našo sestro Emino Mulalič, smo pomagali Frančiškova družina: prvi red, tretji red in Frančiškova mladina... Precej bratov in sester OFS pa se je duhovne obnove udeležilo.

S. Emina zelo smo ponosni in veseli, da te imamo in da se daješ na razpolago

Prav tako smo zelo ponosni na našo Frančiškovo mladino, za njihov odziv in neprecenljivo pomoč.

Zelo smo hvaležni, da smo lahko sodelovali, saj nas je ta duhovna obnova duhovno obogatila in nas vse Frančiškove še bolj povezala.

Žal vseh Frančiškovih nismo uspeli uloviti na fotografijo.

Bogu hvala za nepozaben, milosti poln vikend 🙏🏻🙏🏻.

Sestri Danici Požek v spomin

Dan pred praznikom Karmelske Matere Božje, 15. julija 2025, smo se na kranjskem pokopališču poslovili od Danice Požek, rojene l. 1944. V Frančiškov tretji red je vstopila na Brezjah in naredila zaobljube za Frančiškov svetni red.

Draga sestra Danica!

Rada bi ti pripovedovala o poletnih rožah, kako so lepe, barvite, skrivnostne v svojih poletnih oblekah, a je žalost preglasila vse besede. Naše duše, naša srca in naši pogledi so napolnjeni z grenkobo solz.

Tudi danes nas znaš tolažiti in vzpodbujati z Marijinimi sporočili, s sporočili Jezusovega Srca, ki kličejo k ljubezni, češčenju, odpuščanju, spravi in miru, k nenehni molitvi z vero v večno življenje.

Danes smo prepozni, ko ti izpovedujemo svojo dragoceno ljubezen, svojo zahvalo, svoj objem, ki seže na nebeško Zlato polje, tja, kjer je sedaj tvoja večna Radost – Očetovo, Marijino in Jezusovo obličje, tja kjer so tvoji dragi bratje in sestre, sorodniki in serafinski svetniki.

Ostani naša priprošnjica, naša draga sestra Danica, Marijina zvezda – danica, ki pred jutrom prebuja vsak dan in ki bo spremljala večere našega življenja iz Brezij – od Marije Pomagaj v večni Marijin dom.

Sestra Danica Požek s sestro Klariso v Assisiju, romanje KB Brezje, leta 1996.

Hvaljen, moj Gospod,

za drago sestro Danico,
za Sončno pesem njenega življenja,
za njeno dobroto srca,
za njeno ponižno molitev duše,
ter za vsa vidna in skrita dela,
ki jih je z veliko skrbnostjo
in srčnostjo prostovoljno opravljala
v bratstvu in pri postavljanju jaslic.

Obogatena s Tvojimi Svetimi darovi Milosti
je s svetimi blagri in z radostjo služila
svojim bratom in sestram Frančiškovega
svetega reda;
s preudarnostjo je zbiralala in razdeljevala
darove prave krščanske ljubezni in edinosti.

Hvaljen, moj Gospod,
v pričakovanju Tvojega prihoda
je sestra Danica vdano nosila
svoja znamenja križa – sama,
brez tolažbe se je vzpenjala
na svojo vsakdanjo Kalvarijo.

Hvaljen, moj Gospod,
za njeno svetoletno Pot,
za njene utrjene stopinje žive vere,
ki jih danes prepoznamo
v poslednjih spominih.

Hvaljen, moj Gospod,
kot posvečena
Marijinemu Srcu
je sprejela Marijin
in svoj življenjski Magnifikat.
V svojih zadnjih Večernicah
nam je vsem zgled v svetosti trpljenja
in v češčenju Jezusovega in Marijinega Srca.

Hvaljen, moj Gospod,
v dneh od njenega zemeljskega slovesa
napolni našo praznino s Svojim Svetim
Duhom
in angelsko bližino,
ki naj nas varuje in spremlja
iz zemeljske Porcijunkule
v nebeški dom Marije Angelske
med serafinske brate in sestre.

Hvaljen, moj Gospod,
za zaobljubo Frančiškovega svetega reda.
Združeni s svetim Frančiskom in s sveto Klaro
nas kot brate in sestre – žive in pokojne –
povezuje v Božjem stvarstvu
med zemeljskimi bridkostmi
in z večno slavo z Bogom Očetom
in z Božjo Materjo Marijo.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,
kakor je bilo v začetku,
tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

S. M.

Živi rožni venec
za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

**za molivce Živega rožnega venca, ki
molijo za edinost Cerkve, nove du-
hovne poklice, svetost in stanovitnost
poklicanih**

**»Žetev je obilna, delavcev pa malo.
Prosimo torej Gospoda žetve, naj po-
šlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)**

**Drage molivke in dragi molivci Živega
rožnega venca!**

Na začetku meseca septembra
se po naših škofijah zberemo v
Marijinih romarskih središčih
na molitvenem dnevu za nove duhov-
ne poklice. Tako se na začetku novega
šolskega in veroučnega leta zavemo,
da je potrebno moliti za nove duhovne
poklice, še posebej pa za duhovnike
– mašnike, ki vsak dan po naših naših
cerkvah na oltarjih spreminjajo kruh
v Jezusovo telo in vino v Jezusovo kri.
Tega ne more nihče drug storiti, kot
veljavno posvečen duhovnik. V mesecu
septembru praznujemo tudi Slomško-
vo nedeljo. Kot nam spodnja molitev
govori, je tudi Slomšek goreče spodbu-
jal k molitvi za nove duhovne poklice;
naj ljudje goreče molijo za mašnike, da
bodo dobri dušni pastirji. Duhovnik je

mašnik in hkrati dušni pastir, še pose-
bej, če je postavljen za župnika. Zato
molimo na priprošnjo bl. Slomška, da
bi Gospod med nami Slovenci še na-
prej obujal nove duhovnike in druge
duhovne poklice. V mesecu oktobru
pa lahko prošnjo še pomnožimo ob
molitvi rožnega venca.

SLOMŠKOVA MOLITEV ZA DUHOVNIKE

(Molitev iz molitvenika *Molitve in
spodbude k molitvi*, zbrala in uredila
s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče,
Slomškova založba, 2021, str. 79)

O dobrotljivi zveličar, tvoja sveta
Cerkev, je naročila ob štirih letnih časih
javne molitve in poste:

Naj bi te verniki posebno prosili, da
bi svoji Cerkvi podelil pobožne in vnete
dušne pastirje; naj bi te pa tudi prosili
pomoči in blagoslova v dušnih in teles-
nih potrebah ter se ti zahvaljevali za vse
prejete milosti in dobrote.

O Bog, nebeški Oče, ki kličeš delavce
v svoj vinograd in pošiljaš mašnike na
žetev svoje Cerkve, ponižno te prosimo,
daj nam dobre dušne pastirje.

O Gospod, kako velika je tvoja žetev
za nebeško kraljestvo in kako malo je še
tvojih delavcev na svetu!

Pošlji nam torej mašnike, svoje namestnike, ki bodo polni tvojega duha. Podeli jim stanovitnost in moč, da ne bodo omagali pod težo svoje službe, in utrdi jih, da bodo vedno pripravljeni dati svoje življenje za svoje ljudstvo.

Podeli pa tudi nam potrebno milost, da jih bomo zvesto poslušali, po tvojih zapovedih živeli in tukaj v dušnih in telesnih potrebah dosegli pomoč, tamkaj pa večno življenje. To prosimo tebe, najvišji pastir in škof naših duš, Jezus Kristus, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Iz poslanice papeža Frančiška za 62. svetovni dan molitve za poklice, 11. maja 2025

Romarji upanja: dar življenja

Sprejeti pot svoje poklicanosti

Dragi mladi, »vaše življenje ni ‚medtem‘. Vi ste ‚zdaj‘ Boga, ki vas želi rodovitne.« (Posinodalna apostolska spodbuda *Cristus vivit*, 178). Zavedati se moramo, da dar življenja zahteva velikodušen in zvest odgovor. Poglejte mlade svetnike in blažene, ki so z veseljem odgovorili na Gospodov klic: na sv. Rozo iz Lime, sv. Dominika Savia, sv. Terezijo Deteta Jezusa, sv. Gabriela Žalostne Matere Božje, sv. Karla Acutisa – kmalu svetega – Petra Jurija Frassatija in še mnoge druge. Vsak od njih je svojo poklicanost živel kot pot k polni sreči v odnosu z živim Jezusom. Ko poslušamo njegovo besedo, nam gori srce v prsih (prim. Lk 23,32) in čutimo željo, da bi Bogu posvetili svoje življenje! Zato želimo odkriti, v kakšni obliki življenja naj

vračamo ljubezen, ki naj jo On prvi daje.

Vsaka poklicanost, zaznana v globini srca, povzroči, da vzklije odgovor kot notranja spodbuda k ljubezni in služenju, kot vir upanja in ljubezni, ne pa kot iskanje samopotrditve. Poklicanost in upanje se torej srečujeta v Božjem načrtu za veselje vsakega moškega in vsake ženske, vseh osebno poklicanih, da darujejo življenje za druge (prim. Apostolska spodbuda *Evangelii gaudium*, 268). Veliko mladih skuša spoznati pot, na katero jih kliče Bog, da jo prehodijo: nekateri prepoznajo – pogosto z začudenjem – poklicanost v duhovništvo ali v posvečeno življenje; drugi odkrijejo lepoto poklicanosti v zakon in v družinsko življenje, pa tudi v zavzetosti za skupno dobro in za pričevanje vere med sodelavci in prijatelji.

Vsako poklicanost poživlja upanje, ki se prevede v zaupanje v Previdnost. Za kristjana je upanje namreč veliko več kot preprost človeški optimizem: prej je gotovost, ki je zakoreninjena v veri v Boga, ki deluje v zgodovini vsakega človeka. In tako poklicanost zori skozi vsakodnevno zavzetost za zvestobo evangeliju, v molitvi, v razločevanju, v služenju.

Dragi mladi, upanje v Boga ne razočara, ker On vodi vsak korak tistega, ki se zanese Nanj. Svet potrebuje mlade, ki so romarji upanja, pogumni v posvečanju svojega življenja Kristusu, polni veselja zgolj zaradi dejstva, da so njegovi učenci-misijonarji.

II. del

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje Brata Frančiška, kjer se nahaja rubrika ŽETEV. Novi molivci se še

naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga. Če bi kakšna župnija potrebovala več zloženek za povabilo novih članov, jih lahko dobi na naslovu ŽRV.

Knjiga o življenju in poslanstvu p. Leopolda Grčarja. Lahko jo dobite za 20€ na naslovu info@marija.si ali na telefon 04/53 70 700.

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetve.

NOVI NASLOV ZA POŠILJANJE POŠTE:

p. Krizostom Komar,
Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7,
2000 MARIBOR

ŽRV darovi za revijo Brat Frančišek
julij '25 – avgust '25 = **660 €**

Bog povrni!

- 10 € Fajmut, Anica Naveršnik
- 15 € Marija Belšak, Darja Vodopivec
- 20 € Franc Jereb, NN, Franc Kastelic, Ambrož Kotnik, Olga Munih
- 25 € Rezka Tonin, Milena Košič, Ana Cvetka Mikec, Danijela Kocen
- 30 € Šolske sestre Ljubljana, Ivanka Šimenc, Rozalija Barat, Nada Kladnik
- 40 € Matevž Kralj
- 50 € NN
- 100 € Šolske sestre Gorica, Jožica Orešnik

DESETKA SVETLEGA DELA ROŽNEGA VENCA:
Ki je bil krščen v reki Jordan

Jezusov krst (Mt 3,13–17; Lk 3,21–22)

⁹ Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jordanu. ¹⁰ Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa, ki se razpirajo, in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob. ¹¹ In zaslišal se je glas iz nebes: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

Razlaga papeža Frančiška
Živeti novo življenje

S krstom smo potopljeni v tisti neusahljivi izvir življenja, ki je Jezusova smrt, največje dejanje ljubezni v vsej zgodovini, in po tej ljubezni lahko živimo novo življenje, ne več pod oblastjo zla, greha in smrti, marveč v občestvu z Bogom in brati. Če nam uspe slediti Jezusu in ostati v Cerkvi, kljub našim omejitvam, našim slabostim in našim grehom, nam to uspeva ravno po zakramentu, v katerem smo postali nova bitja in smo oblekli Kristusa. Iz srca zato prosimo Gospoda, da bi vsakdanjem življenju lahko vedno bolj doživljali milost, ki smo jo prejeli s krstom. V srečanju z nami naj naši bratje srečajo resnične Božje otroke, resnične brate in sestre v Jezusu Kristusu, resnične člane Cerkve. (papež Frančišek, *Splošna audienca*, 8. januar 2014)

p. Krizostom Komar OFM

V KB Škofja Loka ustanovili Frančiškove otroke - srečanje z družinami

V nedeljo, 11. 5. 2025, smo se Frančiškovi otroci z družinami ponovno družili v in pred kapucinskim samostanom v Škofji Loki.

Kot običajno pričnemo naše srečanje s sveto mašo ob 11. uri, nato pa je na vrsti dobro kosilo, ki ga pripravljajo bratje in sestre KB OFS Škofja Loka.

Sledila je igra o bitki med mestoma Perugia ter Assisi, v kateri so "vitezi" mesta Perugia ujeli Frančiška ter ga pahnili v ječo. V ječi je imel Frančišek veliko časa za razmislek o njegovem dosedanem uživaškem življenju.

Na temo ujetništva smo imeli tudi skupno katehezo. Vsak prisoten je na kratko predstavil česa vsega je on jetnik ter kakšni strahovi ga pestijo. Narisali smo lastne strahove in se o njih pogovo-

rili med seboj. Hmmm, velikokrat je bila med strahovi navedena matematika, pa tudi kača ter strah pred nesrečo itd.

Na koncu je do besede prišel še sam »Frančišek«, ki ga je tokrat odigral br. Jurij. Povedal nam je, da je Jezus tisti, ki nas osvobaja vseh ječ in strahov. Simbolično smo naše risbice odnesli pred Najsvetejšega, v kapelo sv. patra Pija, jih raztrgali in na samostanskem vrtu sežgali.

Hja, matematika bo še vedno obstajala, kače tudi, lahko pa stvarstvo in kar ga obdaja sprejmemo kot nekaj lepega z Ljubeznijo ustvarjenega.

in če smo v Ljubezni, kaj nam more strah! 😊

foto in tekst: br. Rok Libhart

Svetnik, pater MAKSIMILJAN KOLBE god 14. avgust

VIDEO - PELIKANOV POLET

Gledališko delo z naslovom Pelikanov polet s scenarijem in režijo patra Danila Holca je nastalo pred 21 leti ob 60. obletnici smrti patra Maksimilijana Kolbeja. V uprizoritvi so raziskali življenje in žrtev enega izmed najbolj navdihujočih svetnikov 20. stoletja, svetega Maksimilijana Kolbeja. Maksimilijan Kolbe, rojen kot Rajmund Kolbe leta 1894 na Poljskem, je bil že kot otrok zaznamovan s globoko pobožnostjo in ljubeznijo do Marije. Kot mlad fant je videnje Device Marije, ki mu je ponudila dve kroni – eno belo, simbol čistosti, in eno rdečo, simbol mučeništva – postalo smernica za njegovo življenje. Kasneje je kot minoritski duhovnik ustanovil "Vojsko brezmadežne" in se posvetil širjenju pobožnosti do Marije ter obrambi katoliške vere. Njegova predanost in pogum sta ga pripeljala v boj proti nacističnemu režimu med drugo svetovno vojno, kar je vodilo do njegove aretacije in zaprtja v

zloglasno taborišče Auschwitz. Tam je leta 1941 prostovoljno ponudil svoje življenje za sojetnika, očeta družine, ki je bil izbran za smrt. Maksimilijanova nesebična žrtev in njegova smrt 14. avgusta sta postali simbol najvišje ljubezni do bližnjega. Leta 1982 je papež Janez Pavel II. razglasil Maksimilijana Kolbeja za svetnika in mučenca ljubezni. Dan njegove smrti, 14. avgust, je njegov praznik: je zavetnik novinarjev, zapornikov in družin.

Delo je nastalo po literarnih predlogah:

W. Henry: Pelikan

Y. Ivonides: Maksimiljan Kolbe

M. Wynowska: Moč Ljubezni

Sv. Maksimiljan KOLBE, prosi za nas.

Poglejte video:

<https://www.youtube.com/watch?v=mGowQZfZBo4>

Odpušcanje in mir

Ko se ustavimo ob Hvalnici stvarstva sv. Frančiška Asiškega, pogosto najprej opazimo njegovo občudovanje narave, sonca, lune, zvezd, vetra, vode in zemlje. Vse ustvarjeno je brat in sestra, vse je odsev Boga, vse je prepojeno s svetlobo, ki jo sveti Frančišek zaznava kot znamenje Stvarnika. Vendar pa Hvalnica stvarstva ni zgolj poetična pesem o lepoti narave, temveč je predvsem globoko duhovna pesem, ki človeka postavlja v odnos z Bogom in s svetom okoli njega. Posebno dragocen poudarek najdemo v kitici, kjer Frančišek govori o tistih, »ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo, in prenašajo slabosti in trpljenje. Blagor njim, ki ostanejo v miru, zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.«

Ta del hvalnice se na prvi pogled zdi drugačen od ostalih: ni več govora o soncu in luni, o vodi ali ognju, ampak o človeku. In vendar gre za nadaljevanje iste logike: vse ustvarjeno je brat in sestra, človek pa to bratstvo uresničuje prav v ljubezni, odpuščanju in miru.

Odpušcanje kot pot k svobodi

Sv. Frančišek poudarja: »Blagor tistim, ki odpuščajo zaradi tvoje ljubezni.« Tukaj se skriva ključno sporočilo: odpuščanje ni najprej dejanje iz naše človeške moči, temveč je dar in odgovor na Božjo ljubezen. Če bi morali odpustiti zgolj iz lastne moči, bi pogosto obtičali v bolečini, zameri in krivici. Toda Frančišek nas spominja, da odpuščamo »zaradi tvoje ljubezni« – ker nas je Bog prvi ljubil, ker nam je on že odpustil. Človek, ki odpušča, ne opravičuje zla, ampak prekine krog nasilja in maščevanja.

Odpušcanje osvobaja predvsem tistega, ki odpusti: srce se razbremeni, duša se razveže verig preteklosti in nastane prostor za mir. Odpuščanje je tako najmočnejši izraz svobode, saj se človek ne pusti več ujeti v mrežo krivice, ampak vstopi v novo logiko – logiko evangelija.

Prenašanje slabosti in trpljenja

Sv. Frančišek povezuje odpuščanje z drugo držo: prenašanje slabosti in trpljenja. To ne pomeni pasivne vdanosti ali bega pred krivico, ampak pomeni sprejeti svojo krhkost in nepopolnost življenja ter jo povezati z ljubeznijo. Prenašati slabosti pomeni sprejeti samega sebe in druge takšne, kot so, brez nenehnega obsojanja in graje. Prenašati trpljenje pa pomeni prepoznati, da bolečina ni zadnja beseda, temveč lahko postane seme življenja, če je združena z Bogom.

V tem kontekstu Frančišek spominja na Kristusa, ki je na križu ne le prenašal trpljenje, ampak je hkrati tudi odpuščal: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.« To je najvišji zgled, ki ga Frančišek želi posredovati: človek, ki v trpljenju najde moč za odpuščanje, postane najbolj podoben svojemu Gospodu.

Mir kot sad odpuščanja

Odpušcanje rodi mir. Zato sv. Frančišek govori o blagru: »Blagor njim, ki bodo vztrajali v miru.« Mir ni nekaj samoumevnega. Ni le odsotnost vojne, ampak je globok notranji red, ki izvira iz sprave z Bogom, z ljudmi in s samim seboj. Kdor odpusti, v sebi izkusi notranji mir, ki se nato širi tudi navzven. Tak mir postane pričevanje, postane luč v svetu, ki ga razjedajo konflikti, maščevanja in sovraštva.

Frančiškov mir ni sentimentalni mir, temveč je mir, za katerega se je treba truditi, ga graditi, v njem vztrajati. Zato govori o »vztrajanju« v miru – mir je pot, ne enkratno dejanje. Vsak dan znova se je treba odločati za mir, tako kot se je vsak dan znova treba odločati za odpuščanje.

Krona Najvišjega

Obljuba, ki jo daje Frančišek, je močna: »ti, Najvišji, jih boš kronal« To pomeni, da ima odpuščanje in mir večni pomen. Kdor živi v miru, že tu na zemlji okuša lepoto Božjega kraljestva, ob koncu pa prejme krono življenja. Mir ni le človeški trud, temveč je dar Boga, ki bo dokončno izpolnjen v večnosti.

Sporočilo za današnji čas

V današnjem svetu, ki ga zaznamujejo napetosti, delitve in konflikti, je Frančiškova beseda še kako aktualna. Pogosto nas vleče v polarizacije, v obsojanje drugih, v željo po maščevanju ali vsaj po tem, da bi imeli zadnjo besedo. Toda Hvalnica stvarstva nas vabi v drugačno logiko: logiko odpuščanja, potrpežljivosti in miru.

E. N.

To se začne v majhnih stvareh: v družini, ko odpustimo bližnjemu za ostro besedo; v skupnosti, ko zdržimo ob različnosti in ne odpisujemo drugih; v družbi, ko ne nasedamo na govorico sovraštva, ampak gradimo mostove. In prav tu se uresničuje bratstvo, ki ga je sv. Frančišek tako goreče živel: biti brat vsemu stvarstvu pomeni biti brat tudi človeku, zlasti tistemu, ki nam je težak.

Sklep

Hvalnica stvarstva nas uči gledati sonce in luno kot brata in sestro, vodo in ogenj kot darove Boga. A še pomembnejše: uči nas gledati drug drugega kot brate in sestre. In to bratstvo postane resnično, ko se uresniči v odpuščanju in miru.

Sv. Frančišek nas s svojo pesmijo vabi, da se ne ustavimo pri občudovanju narave, temveč da postanemo ljudje miru, ki odpuščajo zaradi Božje ljubezni in v tem najdejo svobodo. To je pot, ki vodi k resnični radosti, k svobodi otrok Božjih, k življenju, ki bo nekoč okronano pri Najvišjem.

Čeprav je napisano Tomaževo ime, se strokovnjaki še prepirajo o tem, kdo naj bi bil avtor tega kratkega besedila, ki je očitno močno odvisno od Tomaževega življenjepisa, ki ga je napisal ob kanonizaciji. Kakor pa avtor sam pove v uvodu, je tisto besedilo skrajšal in razporedil tako, da je prikladno za uporabo pri bogoslužni molitvi. Skupaj z drugimi viri bo objavljeno v slovenski različici *Fontes franciscanae*, ki bo izšla naslednje leto.

Tomaž Čelanski

Legenda za korno rabo

1. Prosil si me, brat Benedikt, naj iz Legende našega preblaženega očeta Frančiška nekaj povzamem in to uredim v vrsto devetih beril, kakor jih je treba postaviti v brevirju, da jo bodo zaradi kratkosti lahko imeli vsi. Naredil sem, kolikor sem zmož, in ker si mož hrepenenja (prim. Dan 9,23), sem pobožno, čeprav ne dovolj dostojno, ugodil tvoji želji. Prosim pa, da za plačilo tega kratkega dela ostane sad svete molitve.

2. Blaženi Frančišek, rojen v asiškem mestu, je bil že od deških let vzgajan tako, da je živel brezskrbno. Postal je trgovec in skoraj do petindvajsetega leta svoj čas zapravljal s praznim življenjem. Medtem ko se ni z nobeno krepostjo trudil, da bi se izmaknil zankam tega sveta, ga je Gospod ošvrknil z bičem bolezni. Ko se je torej spremenila desnica Najvišjega (Ps 76,11), se je takoj spreobrnjal v drugega človeka, zavrgel bogastvo tega sveta in se z vso odločnostjo predal trgovanju nebeškega kraljestva. Prodal je vse, kar je imel, in pridobljeni izkupiček podaril nekemu revnemu

duhovniku. Ker se je ta v strahu pred njegovimi starši bal sprejeti denar, ga je vpričo njega brez omahovanja odvrgel, saj ga je preziral kot prah. Telesni oče ga je potem dal zvezati, zapreti, preteptati, vkleniti, a je zaradi Odrešenikovega imena preziral telesni blagor.

3. Someščani so ga zaničevali, vanj metali blato in kamne, vendar je duha uprl v Boga in bil gluh za vse to. Neka dne, ko je v evangeliju slišal, kaj je Gospod govoril svojim učencem, ki jih je poslal oznanjvat, se je brž z vso močjo dvignil, da bi rešil ves svet. Sezul si je čevlje z nog, se oblekel v eno, in to revno tuniko in pas zamenjal z vrvjo;

tudi vse ostalo je, dokler je živel, skrbno dobesečno izpolnjeval. Zapustil je domovino, svetu je umrl, neustrašno je hodil okoli. Ko je zapadel sneg, so ga ujeli razbojniki in ga golega vrgli v sneg. Obrnil se je v neki samostan, a so ga nagnali, brez vsega se je umaknil in gol odšel. Za naprej se je vedno manj cenil, se preselil h gobavcem in je tiste, ki jih je prej zelo preziral, z vso pozornostjo negoval; strgal jim je tvore, umival gnojne rane in povijal, kar se je drugim gnusilo.

4. Medtem je Gospod odprl svojo roko, da je iz tega blagoslova napolnil še druge. Dal mu je tovariše in sledilce, ki jih je srečni oče oblikoval s pobožnimi nrami; učil jih je slediti evangelijski popolnosti, sprejeti naziv najvišjega uboštva in stopiti na pot svete preproščine. Vsem je predložil besedo pokore in je sicer s preprosto besedo, a z veličastnim srcem oznanjal Božjo besedo. Na začetek vsakega svojega govora je postavil mir in že s pozdravom z besedo miru prehitel vse. Zato so mnogi, ki so prej sovražili mir in prav tako odrešenje, zdaj po Božjem delovanju z vsem srcem objeli mir, sami postali otroci miru in so si začeli prizadevati za večno odrešenje. Odtlej mu je mnogo plemenitih in nizkega rodu, klerikov in laikov začelo slediti, zavrgli so svetni blišč in svoj vrat uklonili pod Božji jarem.

5. V Božjem svetniku je iskreno gorel čut pobožnosti; vedno budneje se je trudil, da bi napredoval v dobrem in se zase in za svoje želel naučiti napredovanja. Nenehno je molil, navdajala ga je sveta skrušenost, utišal je mesene čute, vstopil je v Božje svetišče, v sijaju je videl, kako se bo njegova čreda pomnožila. Zahva-

ljeval se je Bogu, sinovom razodeval to, kar je videl, in še več. Potem je zapisal evangelijsko vodilo zase in za svoje, ki jih je in bo imel, gospod papež Inocencij pa mu ga je po delovanju Božje milosti potrdil. Z zaupanjem je torej stopil ven v svet, da bi delal za evangelij; pri tem ni uporabljal nobenih priliznjenih besed, ob modrosti odgovorov tega moža pa so osupnili celo najbolj učeni. Po dva in dva je v skladu z evangelijem povezal svoje brate in jih poslal po vesoljnem svetu. Poimenoval jih je »manjši«, da bi izpoved svojega imena okrasili predvsem s krepostjo ponižnosti.

6. Učil jih je, kako mrtviti zablode, kako zatirati pobude mesa, kako narediti telesne čute neobčutljive za vse, kar hrumi naokoli. Kajti tudi sam se je navadno, kadarkoli ga je spodbadal ščegget telesa, vselej potopil v jamo, polno ledu. Ta zgled mrtvičenja so posnemali tudi drugi. S pozornim spraševanjem je preverjal dejanja bratov in ni pustil ničesar nekaznovanega; tako jih je vzgojil v odlični pokorščini. Obdarjen z vrhunsko zdržnostjo ni začel jedi, vino je poredko okusil, še vode ni dovolj popil. Gola zemlja je bilo njegovo ležišče, pogostejše je dremal kar sede in ne leže. Imeli so ga za zavrženega in ničvrednega, kazal

je mnogo znakov preproščine, v vsem bežal pred občudovanjem, da ne bi zapadel nečimrnosti. Zelo je spoštoval duhovnike in s čudovito naklonjenostjo častil učitelje Božje postave.

7. Ker je postal vreden daru obsežnejše milosti, ga je rosa Svetega Duha še obilneje prežela. V sončni podobi je namreč na četverovpregi sredi polnočne temine obiskal brate, jim preizprašal vest, odprl skrivnosti srca, spoznal dejanja odsotnih in napovedal prihodnje zasluge. Ta svetnik se je dotaknil samega najvišjega vrha, poln preprostosti kot golob je vse ustvarjenine spodbujal k ljubezni do Stvarnika. Pridigal je pticam, poslušale so ga, dotikal se jih je in niso odšle, dokler jim ni dal dovoljenja. Lastovke so žgozele in mu niso pustile, da bi govoril ljudem; zapovedal jim je molk in takoj so utihnile. Divje živali, ki so jih ranili drugi, so se zatekle k njemu, ob njem izkusile pobožno ljubezen in pri njem našle tolažbo v stiski. S kakšno ljubeznijo je gorel za odrešenje ljudi, če je že z živalmi bil tako sočuten! Pogosto je namreč reševal jagnjeta in ovce pred zakolom, zaradi miline njihove preproste narave; črvičke je pobiral s poti, da jih mimoidoči ne bi pohodili.

8. Čudovito in neizrekljivo veselje ga je navdajalo zaradi ljubezni do Stvarnika, ko je zrl sonce in luno ter zvezde. Resnično je zemljo in nebo, ogenj in zrak v najiskrenejši čistosti spodbujal k ljubezni do Boga. Ko je imel v ustih Gospodovo ime, slajše od medu, ga je obšlo tako ganotje, da ga človeški um ne more opisati. Zato je zametaval svet in zaradi mučeništva želel biti razvezan in biti s Kristusom (Flp 1,23). Napotil se je proti Maroku, da bi Miramamolinu* oznanil Kristusov evangelij, toda po Božji volji je bil poklican nazaj v Italijo. V trinajstem letu svojega spreobrnjenja je odšel v sirsko deželo in pohitel k sultanu. Grozili so mi s šibami, ga topli, on pa je oznanjal Kristusa. Slednjič so ga neverniki poslali nazaj k vernikom.

9. Vsi so ga povelicevali, po Božjem pristanku je iz dneva v dan raslo zaupanje vanj in predanost ljudstva. Vsak človek je prihitel, da bi ga videl, včasih so iz predane ljubezni njegovo obleko kar scefurali. Mnogi so se spreobrnil k Bogu, vsak dan je raslo neizmerno število bratov. Prihajali so mu naproti in ga z vejami dreves slovesno pozdravljali; zvonili so zvonovi, sesula se je krivoverska sprevrženost in okrepila se je katoliška vera. Ker je imel čisto srce, je lahko varno izrekel govor, z enako stanovitnostjo duha je nagovarjal tako številne kot maloštevilne. Ponujali so mu hlebčke, da bi jih blagoslovil, potem pa so jih dolgo hranili; ko so jih bolni poskusili, so ozdraveli.

Se nadaljuje.

Prevedel br. Miran Špelič OFM.

*Muhammad al-Nasir (1181–1213), sin krščanske sužnje, 4. almohadski kalif, je dobil to polatinjeno ime, popačeno iz arabskega naslova Amir al-Mu'minin (Princ vernikov).

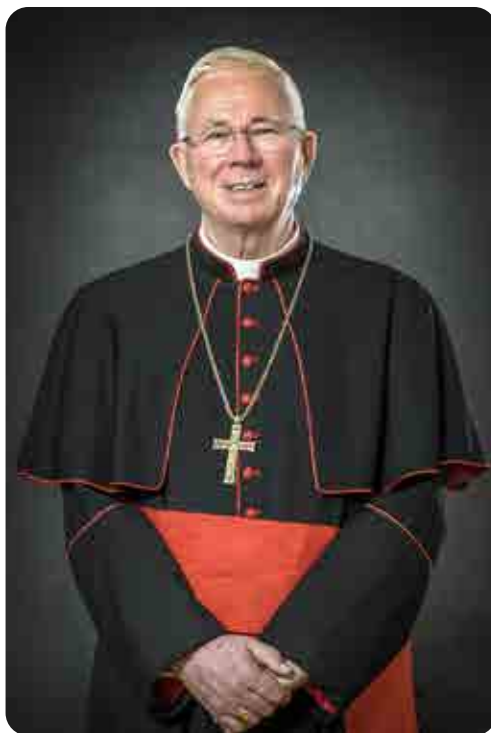

Besedilo izjave nadškofa Lacknerja o naraščajočem antisemitizmu v Avstriji ter o vojni in terorju v Sveti deželi

Franz Lackner OFM, salzburški nadškof in predsednik Avstrijske škofovske konference, je v torek izdal obsežno izjavo, v kateri je obsodil naraščajoči antisemitizem v Avstriji ter vojno in teror v Sveti deželi. Komentiral je tudi nedavne incidente na otvoritvi salzburškega festivala, izrazil zaskrbljenost nad poročili o antisemitskih incidentih v Avstriji in pozval celotno družbo, naj ukrepa proti antisemitizmu. Kathpress dokumentira besedilo izjave:

»Ljubiti Boga in svojega bližnjega kakor samega sebe« (Mt 22,34–40; Lk 10,25–37) – to je bistvo Postave in Pre-rokov (5 Mz 6,4 in naprej, 3 Mz 19,18). To nas je učil in k temu nas je spodbujal Jezus.

Ne moremo sprejeti, da Sveta dežela tone v vojno in krutost. Ne moremo molčati, ko Hamas brutalno umori na tisoče Judov in jih ugrabi še veliko več v največjem pogromu po letu 1945. Ne moremo molčati, ko so talci še vedno ujeti v kletih. Tudi če priznavamo pravico Izraela do obstoja in samoobrambe, ne moremo molčati, ko je tako sprožena vojna skoraj dve leti pozneje v Gazi zahtevala več deset tisoč civilnih žrtev; ko slišimo poročila, da je nešteto drugih, vključno z dojenčki in otroki, ogroženih zaradi lakote in stiske. Prav

tako ne moremo molčati, ko so cerkve in humanitarne organizacije, ki trdijo, da so središča upanja, prizadete v toči bomb in raket.

Ne moremo molčati, še posebej v Avstriji, ko vse to vodi v nov val antisemitizma, ki si ga nismo mogli predstavljati; ko naša država, ki nosi zgodovinsko in trajno odgovornost, ne more več ponuditi varnega prostora za judovsko življenje. Bil sem v sobi, ko so aktivisti vdrli na otvoritev Salzburškega festivala – dobro srce bo razumelo njihovo zahtevo po koncu vojne na Bližnjem vzhodu. Toda delno zamaskirani obrazi in očitna agresija aktivistov niso bili poziv k razumevanju in miru niti prispevek k premagovanju miselnosti prijatelj-sovražnik. Zdaj se zdi, da je neposredno povezan tudi lažni krvni

napad maja lani na Oskarja Deutscha, predsednika judovske skupnosti na Dunaju, in takratno ministrico za ustavne zadeve Karoline Edtstadler, zdaj guvernerko Salzburga.

Kritike dejanj v Gazi se izražajo tudi v samem Izraelu, edini delujoči demokraciji na Bližnjem vzhodu. Kritika izraelske vlade torej sama po sebi ni antisemitska – postane pa antisemitska, ko se zaradi njihovega verskega porekla osredotoča na Jude, „starejše brate in sestre v veri“ (Janez Pavel II.), ko razkriva, napada ali neposredno ogroža judovsko življenje in vero. Vse pogostejši je obraz sovražstva do Judov, prikritega kot kritika Izraela.

Avstrija, v kateri poročila o tem, da Judom prepovedujejo dostop do kam-pov in jim odrekajo hrano v restavracijah, kjer jim uničujejo grobove in ogrožajo njihove skupnosti, ne morejo in ne smejo obstajati. Ne danes, ne jutri, nikoli! Mi, kot kristjani, pa tudi kot državljani te družbe, moramo odločno nasprotovati temu. Tisti, ki verjamemo ali poskušamo verjeti, dajmo Bogu vso slavo – in vsi, ne glede na to, od kod prihajamo, ljubimo svoje bližnje kakor same sebe.

Judovski spreobrnjenci v katolicizmu ustanovijo združenje

Graditi mostove, praznovati judovske tradicije v Kristusovi luči in pokazati, da je mogoče biti katoličan, ne da bi pri tem izgubil svojo judovsko identiteto: to je cilj nove pobude v Jeruzalemu.

Na predvečer praznika sv. Edith Stein (8. avgusta 2025), je bilo v Jeruzalemu uradno ustanovljeno „Združenje hebrejskih katoličanov“. Nova skupnost želi judovskim spreobrnjencem v katolicizmu ponuditi prostor srečanj in izmenjav. Ustanovitev „Združenja hebrejskih katoličanov“ je bila zapečaten pri sveti maši v sirs-kokatoliški cerkvi sv. Tomaža, ki jo je vodil jeruzalemski eksarh, škof Yaacoub Camil Afram Antoine. O tem poroča *Catholic World Report*.

„Stoletja se je od spreobrnjenih Judov pričakovalo, da se prilagodijo kulturi svojega kraja bivanja. To želimo spremeniti,“ je v intervjuju za katoliško tiskovno agencijo (CNA) dejal soustanovitelj Yarden Zelivansky, spreobrnjenec iz Tel Aviva in pripadnik izraelskih obrambnih sil. „Naš cilj je pokazati, kako je lahko nekdo katoličan, ne da bi se odpovedal svoji judovski identiteti.“

Podpora Pizzaballi

Združenje je navdihnil karmeličanski pater Elías Friedman, sam spreobrnjenec, ki je živel v samostanu Stella Maris v Haifi. V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja je postavil temelje za hebrejsko

katoliško gibanje. Kot laično združenje nova skupnost ne namerava ustanovljati župnij – ta naloga ostaja v rokah Vikariata sv. Jakoba, ki služi hebrejsko govorečim katoličanom v latinskem patriarhatu v Jeruzalemu. Poudarek je na kulturnem gojenju: načrtovana so srečanja, predavanja in praznovanje tradicionalnih judovskih praznikov s krščansko interpretacijo. »Mnogi od teh praznikov vsebujejo globoke kristološke elemente,« pojasnjuje Zelivansky. »Želimo jih praznovati tako, da se Kristus, ki ga v njih že vidimo, jasno pokaže.«

Dogodki ne bodo potekali le v hebrejščini – na primer, načrtovane so tudi ponudbe v ruskem jeziku, ki bodo vključevale spreobrnjence iz nekdanje Sovjetske zveze. Podpora prihaja iz raz-

ličnih delov Cerkve, vključno z latinskim patriarhom Jeruzalema, kardinalom Pierbattisto Pizzaballo. »Še nikoli nisem srečal nikogar, ki bi to tako dobro razumel, ne da bi bil sam Jud,« je o pogovoru s Pizzaballo, ki se je osredotočil na teologijo, stanje Cerkve in prihodnost skupnosti, dejal Zelivansky. Glede reakcij v Izraelu je realističen: sekularni Judje se bodo verjetno odzvali z ravnodušnostjo, medtem ko imajo verski krogi morda zadržke – ne zaradi krščanstva kot takega, temveč zaradi svoje identitete spreobrnjencev. »Nočemo nikogar spreobrniti,« poudarja. »Nagovarjamo izključno ljudi, ki so vero že sprejeli.«

Za Zelivanskyja je pobuda zgodovinski korak: »Vsaka kultura, v katero je bilo uvedeno krščanstvo, je vero vključila v svojo tradicijo. V veliki

večini krščanske zgodovine Judje, ki so se spreobrnili, preprosto niso imeli priložnosti za to.« Vendar pa so nekateri spreobrnjenci prepoznali, da je treba ustvariti ta prostor: »Živeti kot kristjani, ne da bi nehali biti kulturno judovski.«

DT/jg

Vir: <https://www.die-tagespost.de/kirche/weltkirche/zum-katholizismus-konvertierte-juden-gruenden-vereinigung-art-266345>

Sveta dežela november

15. do 22. november 2025

V svetem letu 2025 je romanje v Sveto deželo še posebno duhovno doživetje.

PROGRAM ROMANJA:

1. dan: zgodaj zjutraj zbiranje na parkirišču od cerkvi na Viču (Tržaška 85, Ljubljana); prevzem dokumentov. Avtobusni prevoz na letališče. Namestitev hotelu CN Betlehem za 2 noči.

2. dan: JERUZALEM - znotraj vrat Jeruzalema, praznovanje Velike noči, Božji grob, Kalvarija, zid žalovanja, križev pot, Via Dolorosa, sveta maša. Zid žalovanja, v glavnem peš hoja.

3. dan: ODHOD V GALILEJO - zgodnji odhod proti Cesareji ob morju (Cesarea Maritima), Stella Maris, Muhraka, gora Tabor, namestitev v Nazaretu za 2 noči, večerja in nočitev.

4. dan: GALILEJSKO JEZERO - reka Jordan, vožnja po planoti Golan, do sirske meje. Obisk krajev ob jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže - gora Blagrov, Tabga, cerkev Primata, Kana Galilejska, sveta maša, prevoz v Nazaret, večerja in nočitev.

5. dan: V NAZARETU - obisk bazilike Oznanjenja Mariji, Jožefa cerkev, sinagoga, nadaljevanje proti jugu ob Jordanu do kraja Jezusovega krsta, Qumran, kopanje v mrtvem morju, Jeriha, namestitev v Betlehemu za 3 noči, večerja in nočitev.

6. dan: OLJSKA GORA in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje - Getsemani, Votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage, Gallicantu - sv. Peter, sveta maša. Nazaj v Betlehem, večerja in nočitev.

7. dan: BETLEHEM - praznovanje božične skrivnosti v Betlehemu: votlina rojstva, mlečna votlina, sveta maša. Popoldne obisk rojstnega kraja sv. Janeza Krstnika - Ein Karem, srečanje Marije in Elizabete. Obisk spominskega kraja holokavsta - Yad Vashem. Nazaj v Betlehem, večerja in nočitev.

8. dan: POT DOMOV - sveta maša pri Dvorani zadnje večerje, odhod na letališče, polet proti domu. Avtobusni prevoz v Ljubljano.

VODSTVO ROMANJA: škof msgr. dr. Jurij Bizjak, p. Peter Lavrih, ofm, CTS

CENA: 1.390 eur (pri udeležbi nad 40), če je udeležba manj kot 40 romarjev, se cena zviša za 50 eur. Birmanci, ki so prejeli zakrament birme v letu 2024 in 2025 imajo 10 % popust.

BIVANJE: v hotelih v Betlehemu in v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

NACIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela 500 eur, ostanek plačila 15 dni pred odhodom.

Prijave sprejemamo takoj, najpozneje do 1. oktobra 2025 (če bo še prostor).

Sveta dežela december

OD 27. DECEMBRA 2025

DO 3. JANUARJA 2026

Zakaj ne bi enkrat silvestrovanja in Novega leta doživeli drugače kot običajno? V božičnih počitnicah je romanje v toplo in sončno Sveto deželo pravo duhovno doživetje! Romanje tudi za tiste, ki še niso našli svojega življenjskega spremljevalca.

PROGRAM ROMANJA:

1. dan, sobota, 27. 12.: polet z bližnjega letališča do Tel Aviva, vožnja do hotela v BETLEHEMU, večerja in nočitev.

2. dan, nedelja, 28. 12.: JERUZALEM - znotraj vrat Jeruzalema, praznovanje Velike noči, Božji grob, Kalvarija, Zid žalovanja, stari del mesta, križev pot - Via Dolorosa, sveta maša. V glavnem peš hoja. Povratek v Betlehem, večerja in nočitev.

3. dan, ponedeljek, 29. 12.: ODHOD V GALILEJO - Jafa - sv. Peter, Hajfa, Karmel - Stella Maris, Muhraka, Nazaret - mesto Jezusove mladosti in Marijinega oznanjenja, sveta maša. Namestitev v Nazaretu za 2 noči, večerja in nočitev.

4. dan, torek, 30. 12.: GALILEJSKO JEZERO - obisk krajev ob jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže: gora Blagrov, Tabga, Mensa Domini, Kana Galilejska idr., sveta maša, prevoz v Nazaret, večerja in nočitev.

5. dan, sredo 31. 12.: GORA TABOR - Jezusovo spremenjenje. Odhod proti Mrtvem morju: kraj Jezusovega krsta

ob Jordanu, Jeriha, najstarejše in najnižje ležeče utrjeno mesto na svetu; Qumran, kraj mrtvomorskih rokopisov, kopanje v Mrtvem morju, namestitev v Betlehemu za 3 noči. Sledi silvestrska večerja in družabni večer - silvestrovanje.

6. dan, četrtek, 1. 1. 2026: BETLEHEM - praznovanje božične skrivnosti v Betlehemu: votlina rojstva, mlečna votlina, patriske poljane, sveta maša. Popoldne obisk rojstnega kraja sv. Janeza Krstnika - Ein Karem, srečanje Marije in Elizabete. Vrnitev v Betlehem, večerja in nočitev.

7. dan, petek, 2. 1.: OLJSKA GORA in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje - Getsemani, Votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage, Gallicantu - sv. Peter, sveta maša. Vrnitev v Betlehem, večerja in nočitev.

8. dan, sobota 3. 1.: sklepna sveta maša v dvorani zadnje večerje. Odhod na letališče in polet v domovino.

Program pripravil in romanje vodi p. Peter Lavrih, ofm, CTS

CENA: 1.390 eur (pri zasedbi 30 mest ali več), če je udeležba manj kot 40 romarjev, se cena zviša za 90 eur.

BIVANJE: v hotelih v Betlehemu in v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

NACIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela 500 eur, ostanek plačila 15 dni pred odhodom.

Prijave sprejemamo takoj oz. do zasedbe mest, najpozneje do 30. oktobra 2025.

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
 Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon

www.sveta-dezela.si

komisariat@rkcs.si

Pozabljene spretnosti

Vodni mlinček

Pred nami so lepi jesenski dnevi in na sprehodu v naravo bomo gotovo naleteli na kakšen potoček, izvir ali manjšo reko. Za popestritev jesenskih dni lahko skupaj z otroki ali vnuki izdelamo čisto pravi vodni mlinček, ki ga bomo preizkusili v bližnjem potočku.

Potrebujemo:

Veje: Poiščite sveže, ravne veje, premera približno 1,5 cm za os mlinčka.

Rezila: Uporabite suhe veje ali odpadne deske za izdelavo lopatic.

Orodje: Žepni nož ali žaga.

Podpora: Dve veji v obliki črke Y za stabilno stojalo.

Postopek:

Izdelava osi: Izberite ravno vejo dolžine približno 25 cm. Previdno jo prerežite vzdolž po sredini, da ustvarite utor za lopatice.

Priprava lopatic: Iz suhe veje ali deske izrežite 10–15 cm dolge trakove. Vsak trak na eni strani zožite, da se bo prilegal v utor osi.

Vstavitev lopatic: Lopaticam z zoženo stranjo previdno vstavite v utor osi, tako da so enakomerno porazdeljene (približno vsakih 60°).

Priprava stojala: Iz dveh vej v obliki črke Y oblikujte stojalo, ki bo držalo os mlinčka nad potokom.

Testiranje: Mlinček postavite v potok tako, da bo voda udarjala v lopatice pod kotom 90°, kar omogoča optimalno vrtenje.

Ta preprost mlinček lahko postavimo na primerno mesto kot okrasni element v naravi, lahko pa je tudi odličen način za raziskovanje osnov hidroenergije.

Mateja in Metod Trajbarič OFS

Nagradna izpolnjevanke

S pomočjo opisov poiščite osem besed in jih vpišite v lik. Ob pravilni rešitvi boste na osenčenih poljih prebrali misel Mahatme Gandhija (1869–1948), indijskega politika, odvetnika ter borca za mir in neodvisnost. Generalna skupščina Organizacije združenih narodov je 2. oktober, njegov rojstni dan, leta 2007 razglasila za mednarodni dan nenasilja.

1. prostor, namenjen za zbiranje nerabnih, dotrajanih predmetov, stvari,
2. pust, neobdelan svet,
3. podobe, predstave, ki se pojavljajo v spanju, zlasti manj trdnem,
4. hitra, rjavkasto siva žival, katere samec ima velike razvejane rogove,
5. zlasti v Indiji zaprta družbena skupina z določenim položajem, odnosom do drugih takih skupin,
6. kar obstoji kot združeno, ne posamezno,
7. stanje človeka, ki mu manjka moči,
8. premik nihajočega telesa od ene skrajne lege do druge in nazaj.

Sestavil: Matej Pavlič

1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

GOSPOD BO TUDI DAL, KAR JE DOBRO;

NAŠA DEŽELA BO DAJALA PRIDELEK (Ps 85,13).

Na uredništvo ste poslali 14 pravilnih odgovorov. Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje. Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: Neža Pirih, Clevelandska 45, SI-1000 Ljubljana
2. nagrada: Barica Sladič, Slavka Gruma 80, SI-8000 Novo mesto
3. nagrada: Henrik Razpotnik, Kresnice 1a, SI-1281 Kresnice.

Rešitve pošljite na **NOVI NASLOV** uredništva Brata Frančiška (Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana) do 10. avgusta 2025. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Katarina Kompan Erzar, Andreja Poljanec: Rahločutnost do otrok
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

Christian Gostečnik OFM PLES Z OGNJEM

Mladostnik daje svojim staršem izjemno možnost, da mu tisto, česar niso uspeli vgraditi vanj, ko je bil še otrok, posredujejo v njegovi mladostniški dobi. Gre za ponovitev primarnega odnosa iz zgodnjega otroštva, ko še ni bil star niti dve leti. Zaradi mladostnikovega uporništv in dozorevanja ter starševskega nerazumevanja mladostnikovega notranjega sveta je njihov medsebojni odnos postal izjemno naporen. Ko starši slednjič doumejo, da mladostnik ne more dozoreti brez njihove izrecne pomoči, in v ta odnos dejavno vstopijo, lahko to tudi staršem prinese veliko zadovoljstva, saj postane zrela in odgovorna odrasla oseba.

format 14 × 20 cm
trda vezava
obseg 352 strani
cena 22 €

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

